

Glasilo kolektiva rudnika lignita Velenje

rudar

Priloga — Informator

Leto VII

Torek, 20. novembra 1973

Št. 7 — mladinska

VSEBINA - /Bojan Škarja/ Mladinska politična šola v Bohinju • /Marta Vovk/ V Bohinju namen dosežen • /Božo Horvat/ Tudi mimo naše doline in energetske krize nismo mogli • /V. Ošlak/ 4 + 1 aktualen intervju o naših mladih in mladini: z direktorjem ing. Ludvikom Malijem, predsednikom ObSS Velenje in vodjem kadrovske-socialnega sektorja Teodorjem Jelenom, vodjem izobraževanja Janezom Puklom, sekretarjem občinskega komiteja ZKS Velenje Francem Korunom + Marjano Vidmar iz PP - klasirnica

Glasilo TOZD proizvodnja premoga ESO zunanji obrat EJE avtopark PRZS skupne službe

Ciril Grebenšek - Cic o smešnem in tragičnem za mlade v Velenju

- Cic, kaj se ti zdi kot predsedniku občinske konference ZMS Velenje trenutno najbolj smešno?
- Politični aktiv občine Velenje je govoril o izgradnji mladinskega doma, ki je planiran do l. 1980. Takrat je nekdo od mladih vstal in z žalostnim glasom potožil, da bo do takrat za dom že prestar.
- In kaj bi bilo - recimo - tragično?
- To, da bomo takrat za vse skupaj res prestari!

PRIPOMBA - Prestari morebiti za "mirno" debato po vzorcu spodaj - zato pa potrpežljivi, kot je - recimo - član kolektiva zgoraj, ki elektrostrojnimi obratom z "marelo" rešuje, kar bi morala streha, ki je ni!

Ko govorimo o vlogi mladih na rudniku, ne moremo mimo dejstva, da nas je na rudniku tisoč - to je skoraj tretjina zaposlenih - tisoč, ko vsak na svojem delovnem mestu dela: pridobiva premog, izdeluje stroje in druge izdelke; torej tisoč enakopravnih v našem kolektivu in skupnosti, v kateri živimo.

VLOGA MLADIH NA RUDNIKU

Nekaj pomembnejših akcij, ki smo jih v letošnjem letu opravili:

- angažiranje pri uveljavljanju ustavnih dopolnil,
- ustanovitev aktiva ZM v samskem domu in TOZD PZS,
- udeležba mladih na III. tradicionalnem srečanju mladih rudarjev v Trbovljah,
- akcije v povezavi z občinsko konferenco ZM,
- aktivna udeležba pri volitvah v organe upravljanja;
- ustanovitev aktiva mladih komunistov skupaj z OZK rudnika,
- izobraževalne akcije,
- nekaj srečanj z drugimi aktivni na športnem področju,
- udeležba na proslavah in prireditvah,
- sodelovanje v enotnem programu drugih organizacij na RLV, tako na političnem področju kot drugje,
- program aktivov po TOZD idr.

In kakšna je dejanska vloga mladih na rudniku?

Ob dejstvu, da nas je na rudniku skoraj tretjina in da imamo dobre programe dela in zastavljene naloge, ne moremo biti povsem zadovoljni. Pri zastavljanju in izvajanju nalog še vedno ne sodeluje dovolj mladih.

Dalje na 2. strani!

Nadaljevanje s 1. strani

- Mladimo v vseh organih upravljanja na rudniku ter v vodstvih in komisijah drugih organizacij, kjer se odloča na rudniku, vendar se stališča mladinske organizacije v teh organih ne čutijo dovolj; še vedno jih skušamo uveljavljati kot partnerji teh organov.
- Ugotovimo lahko, da imamo možnosti za svoje delo, vendar smo sami preveč togi, še posebno po TOZD, ko velikokrat lahko ugotovimo, da nekateri mladinci sprejemajo posamezne naloge, ko pa jih je potrebno opraviti, jih ni.

Predsednik naših mladih Jože Mastnak

- Pri nekaterih akcijah lahko rečemo, da nalletimo tudi na odpore nekaterih, ki mislijo, da moramo mladi delati le v svoji organizaciji in da to ni stvar celotnega kolektiva.

Če hočemo zagotoviti večjo vlogo in vpliv mladih nacetotno življenje kolektiva in s tem vpliv vseh zaposlenih, moramo odpraviti nekatere slabosti pri delu: zaostri odgovornost posameznikov, boljše organizirati informiranje in se seveda še boljše organizacijsko utrditi, da bodo aktivni po TOZD dejansko osnovne celice mladinske organizacije in da bomo na ravni podjetja le usklajevali akcije. Z novo organiziranostjo sindikata pa bomo lahko dejansko zagotovili še večjo vlogo mladih na rudniku, saj bomo svoje stališče uveljavljali preko sindikalne organizacije, ki bo akcije mladih sprejela v svoj program dela.

Jože Mastnak

BOJAN ŠKARJA

Mladinska politična šola v Bohinju

Udeležba

Od mladih v občini je šolo obiskovalo 26 odstotkov članov ZK, od tega 31 odstotkov članov iz organizacij združenega dela, 12 odstotkov članov ZK iz konference mladih v terenskih aktivih in 24 odstotkov članov iz šol.

Sekretariat aktiva ZK politične šole je sprožil tudi akcijo o kandidiranju mladih, ki so obiskovali šolo, za člane Zveze komunistov. Pri tem ni šel v kampanjsko kandidiranje, pač pa v kandidiranje na osnovi posvetovalnega odločanja - s tem, da bodo kandidati predloženi za sprejem občinskemu komiteju ZK, to pa po končanem uvajalnem seminarju.

Kandidati:

Dušanka Pernat	TGO
Branka Amon	TGO
Miran Rozman	TGO

Jože Petrovič	TEŠ
Marta Vovk	RLV
Vinko Ošlak	RLV
Zvonko Zupančič	RLV

Ocena predavanj

Sekretariat in člani aktiva ZK politične šole so se udeleževali vseh predavanj v Bohinju in jih ocenili kot idejno in pedagoško dobro pripravljene. Manjkalo je sicer nekaj tem, na primer globlja obdelava marksistične ideologije. Premalo smo se seznanili tudi s tematiko, ki je za nas mlade še kako aktualna, to je:

1. Kako pripraviti in voditi sestanek, da bi bil uspešen in zanimiv?
2. Oblikovanje zapisnikov - predvsem vsebinsko
3. Kontrola uresničevanja sklepov

Druga predavanja, mislim, so bila prav usmerjena, saj so nam dala dosti napotkov za naše nadaljnje delo in organiziranost na vseh ravneh. Od teh bi poudaril predvsem predavanja:

- Komuniciranje in
- Ustavne spremembe.

O nekaterih temah smo premalo razpravljali, diskusija o drugih, na primer o bodočem delu ZM, pa je bila zelo živahna. Programi predavanj so bili zasnovani na temeljitem dogovarjanju in hotenjih delovanja mladih na vseh področjih.

Sluščatelji komunisti so opozorili, da bi šola morala biti za en dan daljša, ker bi tako lahko osvetlila vse tiste vidike, ki sem jih prej navedel kot manjkajoče. Sekretariat aktiva ZK politične šole je podprl sklep sveta šole, da šola postane tradicionalna oblika izobraževanja mladih pri občinski konferenci ZMS Velenja.

Na šoli je stekla tudi akcija zbiranja sredstev za pomoč pri izgradnji spominskega doma borcev NOV in mladine v Kumrovcu. V njej smo že zbrali 64 000 din.

MARTA VOVK

V Bohinju namen dosežen

Skoraj dvesto mladih iz naše občine se je udeležilo jesenske politične šole v Bohinju. Vsi smo odšli iz Velenja z veliko željo v srcu, da bi od politične šole odnesli veliko znanja in s tem pripomogli sebi in drugim, ki se danes ne udeležujejo aktivno v organizaciji Zveze mladine. Želeli smo zvedeti kaj več o naših družbenopolitičnih organizacijah, o njihovem delovanju in nalogah, ki jih morajo izvajati. Želja vsakogar je bila, da bi zvedeli kaj več o delu mladine in o njenih nalogah, katerih pravilno izvajanje je v veliki meri odvisno od vsake mladinske organizacije in njenih članov.

Že prvi dan politične šole so bile na programu tri zelo zanimive teme, v katerih so nam predavatelji v mejah možnosti želeli čim bolj prikazati delo mladine, njene naloge, njeno delo v času med obema kongresoma in podobno. Seznanjeni smo bili z marsičem novim, kar do sedaj nismo vedeli, in verjamem, da je po tem predavanju marsikdo med sluščatelji sklenil, da bo še z večjim elanom pomagal mladinski organizaciji, v kateri dela, in ji s tem svojim znanjem pripomogel, da bo sposobna reševati zastavljene naloge.

Prvi dan politične šole se je končal z javno tribuno. Mladi diskutanti so stavljali zelo zanimiva vprašanja, na katera so dobili točne in pra-

vilne odgovore. Po tej tribuni si lahko med mladimi zvedel, da je marsikdo prav tu dobil odgovor na vprašanja, na katere mu do sedaj še nihče ni dal zadovoljivega odgovora.

Lahko trdim, da so po tem prvem dnevu politične šole še dolgo v noč po sobah gorele luči in da so mladi še enkrat med seboj pretehtali vse tisto, kar so zvedeli, in skušali že prvi dan poiskati začetne poti in si zastaviti teze, po katerih naj bi njihova mladinska organizacija delovala.

Že na začetku politične šole so bili ustanovljeni samoupravni organi in komisije, kot so: svet šole, aktiv in sekretariat ZK, disciplinsko razsodišče, informacijska skupina, komisija za zabavni večer. Vse komisije so aktivno delovale, razen disciplinskega razsodišča, ki pri tem tridnevem seminarju res ni imelo nobenega dela.

Predavanja so se vrstila po naprej predloženem urniku. Vendar smo na koncu politične šole ugotovili, da je bil program prenatrpan in da bi morala šola trajati vsaj štiri dni, če bi hoteli z natančnostjo in pozornostjo predelati vse teme.

Omembe vredno je, da smo po končani šoli sprejeli tudi program dela, in to brez kakršnihkoli pripomb, tako da lahko upamo, da se bo brez pripomb in zadržkov tudi izvajal.

Razen na te pozitivne lastnosti in pozitivno kritiko šole in udeležencev je treba opozoriti tudi na nekaj slabosti.

Marsikdo med sluščatelji jesenske politične šole ni sledil predavanju in se je zabaval na različne načine. Vse to da opravičeno misliti, da morda mnogi med njimi niso toliko politično podkovani, da bi vedeli o mladinski organizaciji kaj več kot to, da je to pač organizacija, v kateri deluje mladina in v katero so bili včlanjeni pač zato, ker še niso dopolnili 27 let. Potem, bili so tudi sluščatelji, ki so menili, da vedo vse in da jim takšna predavanja niso potrebna. Ti so si zato seminar spremenili v prijeten vikend, katerega stroški so padli na ramena drugih. Vsakogar, izmed nas, ki je budno spremljal predavanja in želel slišati vsako besedo predavatelja, je neprijetno stisnilo pri srcu, ko je gledal take, ki so se zabavali, delali aviončke in se nasploh obnašali, kot da jim je vse tisto, kar se dogaja okoli njih, deseta briga.

Take smo opozarjali, vendar marsikomu to ni prišlo do živega. Kljub temu, da je bilo med vsako uro predavanja pet do deset minut odmora in da bi se takrat vsak lahko naklepetal in povedal vse tisto, kar ne sodi v predavalnico, so se našli nekateri, ki se jim je zdelo najbolj zanimivo razpravljati, ko se je predavanje začelo in ko je bila potrebna tišina in popolna zbranost vseh sluščateljev. Pri vsem tem nemiru, ki je prehajal od enega do drugega, češ, če lahko govorijo drugi, zakaj ne bi še jaz, je le redko kdo pomislil, da z govorjenjem in šepetanjem moti druge in jim onemogoča, da bi sledili besedam predavatelja.

Čeprav vemo, da je bil izbor za udeležence politične šole zelo strog, bomo zato morali temu v bodoče posvetiti še več pozornosti, saj se podobne napake ne smejo več ponoviti.

Še zlasti je bila opazna nezainteresiranost mladih za to šolo v nedeljo, saj jih je na predavanjih manjkalo precejšnje število. Ne bi rada sedaj, po končani šoli razpravljala, zakaj je bila prisotnost tako slaba. Želim pripomniti samo to, da, če se mladi znajo veseliti, bi morali biti pripravljeni žrtvovati tudi nekaj svojih uric spanja in se udeležiti predavanj.

Omenim naj še eno neprijetno napako! Med ostalimi komisijami je bila na jesenski politični šoli formirana tudi informacijska komisija. Komisija je imela veliko dela, a za to odmerjeno zelo malo časa. Spričo toliko dela in tako odmerjenega časa informatorji pač nismo mogli posvetiti dovolj pozornosti slovnici naših obvestil, sklepov in zapisnikov. Zato je bilo še tem bolj nepošteno, da so sluščatelji svoje znanje slovnice uveljavljali prav na oglasni deski in popravljali natipkana besedila z rdečim flomastrom. Če so se med temi slovničarji oziroma skritimi slavisti nekateri čutili sposobne v desetih ali celo

petih minutah ustvariti kaj boljšega, bi bilo dobro, da bi se javili komisiji in prevzeli delo, ki bi jim ga informatorji z veseljem predali, saj bi se tako lahko povsem posvetili predavanju.

Kljub vsem tem malim ali celo velikim napakam je jesenska politična šola dosegla svoj namen. Njeno koristnost pa bomo lahko pozitivno ocenjevali šele čez mesece, ko bomo opazili prve napredke pri delovanju mladinskih organizacij v naši občini.

Mnogi smo odšli domov zadovoljni in z željo, da bi takšnih političnih šol bilo še več.

BOŽO HORVAT

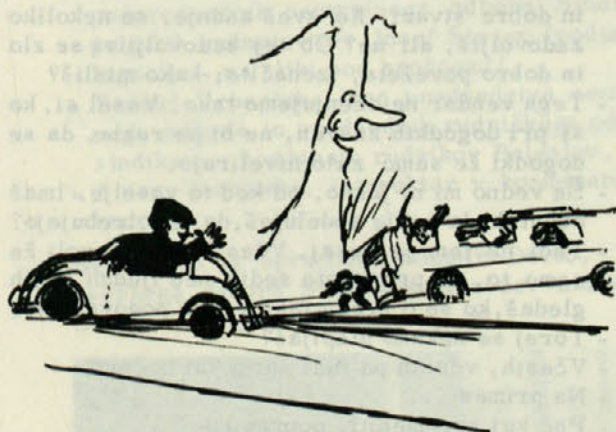
Tudi mimo
naše doline
in energetske krize
nismo mogli

Rad bi opisal dogodke, ki so se zgodili v jesenski mladinski politični šoli v Bohinju. Ker o njih bolj uvodna poročila ne bodo poročala, bom to storil jaz.

Naj začnem kar od samega začetka!

Kakor večina stanovalcev novega rudniškega samskega doma, sem se še jaz tisto jutro, seveda brez zajtrka, odpravil - vendar ne na "šiht" naš vsakdanji - temveč na avtobusno postajo. Zbralo se nas je iz vseh kotov naše občine, vendar ne na jutranje zmrzovanje; čakali smo izletniške avtobuse. Po nekaj povabilih sem se odločil za šilce v restavraciji. Takoj, ko sem stopil skozi vrata, sem videl, da je to nemogoče, kajti od silne gneče sploh nisem vedel, kje je točilna miza. /Ne mislite, da so vsi bili naši mladinci. Nekaj je bilo takšnih, ki niso bili namenjeni potovati z nami./ Zato smo raje zasedli svoje mesta v avtobusih, ki so odpeljali "točno ob šestih", čeprav je bilo že dobrih dvajset minut čez.

O vožnji se ne bi splačalo pisati, vendar moram omeniti, da smo široko pogledali, ko smo slišali hupanje za nami, in avtobus se je moral s ceste umakniti na travnik.

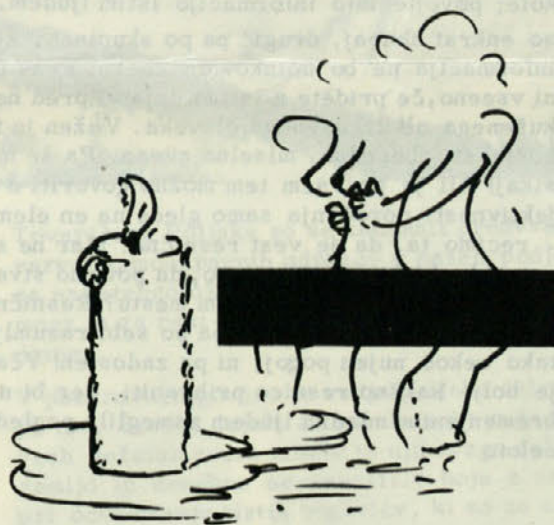
Takoj smo ugotovili, zakaj takšen hrup. Prehitel nas je predsednik občinske konference ZM Velenje: Grebenskov Cic. Saj ga vsi poznate. Hotel je pokazati, da bo tam gori imel svoj avto, oziroma VW. Takoj po prihodu se je izkazalo, zakaj se je tovarišu Cicu tako mudilo. Hotel si je rezervirati najboljšo sobo v mladinskem hotelu; pozneje se je videlo, da se je nekoliko uštel, kajti zadnji so dobili sobe v drugem hotelu - "Za voglom". Tisti, ki so mislili, kako lepo bodo pohajkovali, so bili nekoliko razočarani. Šola se je začela uradno že eno uro po prihodu. Ne bi opisoval pozdravnih govorov vodilnih mladinskih predstavnikov in volitev različnih komisij in drugih upravnih organov šole. Opaziti je bilo, da vodilni občinski predstavniki in še

nekateri drugi nosijo plave srajce z oznako in emblemom ZM Slovenije. Ne zato, ker ne bi imeli svojih. Pozneje sem zvedel, da so jih nekateri mladinci zamenjevali z inozemskimi turisti. Da se temu izognejo, so morali obleči te srajce. Zanimiv je bil pozdravni govor direktorja hotela, ki je med drugim omenil, da naj se nas ne vseda po 15 na eno posteljo, ker se bo sesula, in da se, je dogajalo, da so obiskovalci odnašali različne spominčke, ne da bi jih kupili.

Precej časa sem izgubil, ko sem hotel najti 15 oseb za preizkus postelje, vendar mi to ni uspelo. Drugi so pa obžalovali, da imajo male potovalke, ker je nekaj spominčkov v hotelu še ostalo.

Sledila so predavanja - ne zaspana kot TV program, vendar se je nekaterim slušateljem tako zdelo. Potem razprave. Čeprav so postavljali vprašanja in diskutirali vedno eni in isti - vsiljeni kot prostovoljni prispevek - je lahko vsakdo prišel do besede; seveda, če je čas to dopuščal. Komisija za informiranje je zelo pridno delala tudi brez tistih, ki so ji prostovoljno pomagali. Že med prvim odmorom so bile na oglasni deski tudi ženitne ponudbe. Odkrili smo tudi nekaj skritih talentov - karikaturistov. S svojimi nespodobnimi karikaturami so verjetno hoteli zaposliti disciplinsko komisijo, ki bi drugače bila brez dela.

Med predavanji nismo mogli mimo naše doline in energetske krize. Ta je pripeljala v našo dolino marsikoga in marsikaj. Pomanjkanje elektrike pa ni pognalo k razmišljanju samo teh in občinske može. Tudi znanstveniki, in mi navadni zemljani smo začeli premišljevat, kako bi lahko električne peči predelali na drva, kako bi hladilnike pognali s svečo, kako ljubke so bile plinske svetilke, in kakšno čudovito domače vzdušje so pričarale sveče. Poraja se mi misel, da bo pomanjkanje luči ugodno vplivalo tudi na slovensko nataliteto.

Torej, energetska kriza je imela tudi svoje dobre strani!

Zanimivo je bilo poslušati tudi naše občinske može, ki so nam končno razložili, da imajo v razvoju občine do leta 1980 planiran tudi mladinski dom - čeprav ne vem, čemu poudarek na njem, ko pa sem pred kratkim v časopisju bral, da bo Velenje prvo jugoslovansko mesto, kjer bo vsem prebivalcem zagotovljeno stanovanje. Z 2 600 novimi, komfortnimi stanovanji, ki jih bodo zgradili do leta 1975, naj bi vsaka družina v tem mestu imela svojo streho nad glavo. Toda, ko sem slišal, kako se bo povečalo število prebivalcev, sem moral na to pozabiti.

Še bolj kot z vsemi obljubami so nas razveselili s prispevki, ki so jih prispevali za naš družabni večer. Seveda ne iz svojega žepa. Vseeno se jim moram zahvaliti. Družabni večer s plesom je zelo popestrila komisija za zabavo, ki je med drugim priredila kviz znanja. Na "težka" vprašanja ni bilo lahko odgovoriti, moram priznati, da so se mladinke tu izkazale. Obe tekmovalki sta zasedli prvo oz. drugo mesto z vsemi možnimi točkami.

Ne bi bilo prav, če bi pozabil na naše vaške aktivne, ki so nas ob tej priložnosti s svojo dramsko skupino zabavali. Zelo uspešni so bili s kratkimi šaljivimi igrami. Kako je zabava tekla do konca, ne bi vedel; zavlekel sem se v svoj

prostor ... Le zjutraj je bilo slišati, da so nekateri, razen s postelje, padli še s položaja!

4 + 1 aktualni intervju o naših mladih in mladini

Vpraševal naš novinar V. Ošlak

Direktor ing. Ludvik Mali

Tovariš direktor, kaj pričakujete od mladih delavcev RLV?

Moram reči, da nikoli nisem delil ljudi na mlade in stare, saj leta navsezadnje niso noben kriterij. Zame je pomembno samo to, koliko si kdo prizadeva pri delu in pri kultiviranju odnosov z ljudmi. Tako bi težko rekel, da kaj pričakujem posebej od mladih. Saj so pri delu enako prizadevni, ustvarjajo vrednost, ki je ustrezna njihovem številu med zaposlenimi. Za kolektiv je najboljšo, če dosežemo skladnost med izkušnostjo in umirjenostjo starejših ter poletom in pripravljenostjo za akcijo pri mlajših. Nobena kategorija sama zase ne more dati tistega, kar daje vzajemno delovanje vseh - od najmlajših do najstarejših ...! Sicer pa moram reči, da sem z mladino zadovoljen; nič ni slabša od nas starejših. Zadovoljen sem tudi z delom Zveze mladine, ki je zelo pomembno, celo nujno potrebno.

Zanima me, kakšen pomen pripisujete izobraževanju mladih. Kakšne so investicije v "glave"?

Izobraževanje ima pri nas dva smotra.

Prvi smoter je izobraževanje kot sredstvo. To pomeni, da želimo delavce strokovno in splošno izobraziti zato, da bi bili učinkovitejši kot proizvajalci in samoupravljalci. Načelno vsem omogočamo izpopolnjevanje in izobraževanje; več kot določajo pravilniki, pa dajemo tistim, ki si tudi več prizadevajo. Delavnost je glavno merilo za to, kako bomo komu pomagali pri izobraževanju.

Drugi smoter je izobraževanje kot cilj. V tem primeru je izobraženost neke vrste dobrina, torej del človekovega premoženja, del standarda. Morda smo to drugo dimenzijo doslej premalo upoštevali, ko smo poudarjali samo funkcijo znanja v proizvodnji. S tem nočem reči, da se je potreba po strokovnem znanju zmanjšala, gre le za odnos do znanja, da ga priznamo za dobro, v katero smo morali vlagati - in ki nam vrača v obeh oblikah; večja proizvodnja in boljši delovni odnosi ter na drugi strani bogatejše notranje življenje, občutljivejše za proizvode duha, dojemljivejše za umetnost in premišljevanje.

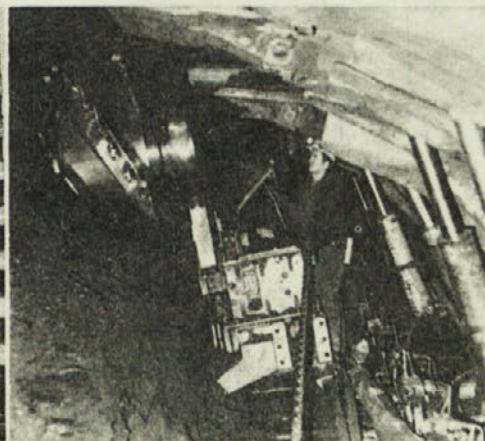
Tovariš direktor, kaj bi na koncu tega pogovora rekli mladim v naši delovni organizaciji kot zaključno misel iz vsega, o čemer sva se pogovarjala?

Predvsem to, da mladih ne gledamo z nezaupanjem, če so dobri delavci; dobro pa bi bilo, da bi jih čimveč našlo v delu posebno vrednoto - dobrino, ki obstaja še poleg protivrednosti v obliki osebnega dohodka. Želel bi, da bi mladi odkrili tisto funkcijo dela, ki so jo tako poudarjali klasiki marksizma - funkcijo počlovečenja človeka.

Predsednik ObSS in vodja
kadrovsko-soc. sektorja T. Jelen

Mladinsko politično šolo v Bohinju so podprle delovne in družbenopolitične organizacije občine Velenje. V čem vidite smotrnost takega dela?

Takšna oblika političnega izobraževanja ni pomembna samo zaradi tem, ki ste jih

RUDNIK LIGNITA VELENJE TE VABI

**Če si zdrav in mlad, se odloči
in pridi delat med nas rudarje**

Za pridno delo v jami je redni zaslužek nekvalificiranega delavca okoli 10 000, polkvalificiranega 11 000 in kvalificiranega 12 000 starih dinarjev na dan.

Poleg rednega zaslužka ti kot članu našega kolektiva gre še:

- brezplačni premog po šestih mesecih zaposlitve,
- znaten dodatek za nočno delo,
- regres za hrano ob začetku zaposlitve,
- dodatek za stalnost, ki z leti narašča,
- prispevek za letovanje med letnim dopustom idr.

Široke so tudi možnosti za pridobitev polkvalifikacije in kvalifikacije.

Zelo ugodni so prav tako izgledi za stanovanje!

V začetku ti je takoj na razpolago samsko stanovanje v našem lepem, lani dograjenem samskem domu - če si poročen, pa po dveh, treh letih lahko dobiš dostojno družinsko stanovanje; vsako leto jih zgradimo čez sto.

Vse to ti nudimo v zameno za delo v našem rudarskem kolektivu. Nudimo ti zato, ker te potrebujemo, saj letno proizvodnjo premoga razširjamo prek 4 milijone ton.

Tudi za primer, da ne želiš stanovati v Velenju, smo poskrbeli - za prevoz na delo in z dela smo odprli redne avtobusne proge.

Odloči se!

Sprejem na delo si boš uredil v kadrovskem oddelku našega rudnika - Prešernova 5, soba 25 v zgradbi nad pošto v Velenju. Tu dobiš tudi vsa potrebna pojasnila za ureditev pravic iz delovnega razmerja.

Srečno!

obravnavali, pač pa tudi zaradi soočenja problematike iz različnih ambientov: šol, kolektivov, krajevnih skupnosti. Torej gre za celotno atmosfero in ne samo za posamezna spoznanja. Mladine ne smemo zapletati v še obstoječe razprtije - in neobremenjeni odprtosti najboljše služijo taka srečanja, kjer se prepletajo tovariške vezi in teoretično znanje. Treba pa je nekako rešiti vprašanje kvalitete, ki je zmeraj prisotna pri množičnih oblikah dela. Mogoče bi bilo dobro, če bi organizirali več skupin in teme še bolj diferencirali, razčlenili.

Ker delate predvsem na kadrovskem področju, nam boste lahko povedali, kolikšen je delež mladine v strukturi zaposlenih?

Mladine je na RLV približno 25 odstotkov, vendar je včasih težko postaviti ločnico, ko pa je za nas važnejše, koliko je v človeku moči, volje in mladostne odprtosti. Vse to pa lahko marsikdaj srečamo tudi pri tistih, ki jim leta kažejo več. In postarani, kajkrat sklerotični mladinci tudi niso pretirano redki. V proizvodnji in administraciji zasedajo mladinci delovna mesta enakovredno s starejšimi, drugače je le pri najodgovornejših delovnih mestih, za delo na katerih se zahteva ustrezna izobrazba in večletne izkušnje, to pa pomeni, da se mlad človek do njih teže prebije.

Je med mladino, ki je zaposlena na RLV, opazen pojav prestopništva, neprilagodljivega vedenja?

Mladinske delikvence je med redno zaposleno mladino zelo malo. Nekaj te pa vendarle je. Mislim, da skupinsko delo, pri katerem je tovarištvo nekaj naravnega, po svoje vpliva na to, da pojavov te ni posebno veliko. Stanje bi lahko še izboljšali, če bi nam uspelo intenzivirati uvajalne seminarje. Vodje skupin so preveč zaposleni in nimajo dovolj možnosti, da bi se ukvarjali z mladimi delavci tako, kot si zamisljamo.

Vodja izobraževanja Janez Pukl

Vi se, tovariš Pukl, med drugim ukvarjate tudi z uvajanjem mladih delavcev v redno delo na RLV. Kako sedanji način uvajanja vpliva na bolj ali manj uspešno vključitev v kolektiv?

Program uvajalnega seminarja in nadaljnega procesa se mi sam po sebi ne zdi slab, težave pa nastanejo, ker vodje skupin oziroma mentorji zaradi preobremenjenosti ne morejo posvetiti dovolj časa novincem. Nekoliko drugače je s tistimi, ki imajo srednjo, višjo ali visoko strokovno izobrazbo, ker imajo po zakonu določeno dveletno pripravniško dobo. V zadnjem času smo pripravništvo tudi materialno toliko uredili, da mlad strokovnjak ni kaznovan za izobrazbo z nizko pripravniško plačo.

Kako pa je z gojenci RŠC, ki se zaposlijo v rudniku? Imajo kakšne posebne težave?

Z njimi je takole: v šoli dobijo solidno teoretično znanje - praktični del njihovega pouka pa poteka v šolskih razmerah, ki so seveda nekoliko idealizirane glede na one v redni proizvodnji. Razlika predstavlja vsaj v začetku nekaj problemov. Drugače se mi zdi, da ni večjih težav.

Na novo zaposleni imajo dva dni teoretičnega seminarja. Se vam zdi, da so zadovoljni s temami - bi morda želeli poslušati še kaj drugega?

Najprej moram povedati, da se mi ne zdi prav, da ne organiziramo seminarja za tiste, ki so prišli k nam iz kakšnega drugega rudnika. Prav zaradi tega pride včasih do nesporazumov. Predlagam, da bi se vsaj teoretičnega dela seminarja udeležili vsi, ki se pri nas zaposlijo, ne glede na to, kje in koliko časa so delali prej. Sicer pa so udeleženci uvajalnih seminarjev dosti spraševali o stanovanjski politiki delovne organizacije, kar je povsem razumljivo.

Najbrž ste tudi vi sami prišli do kakšnih predlogov, kako izpolniti seminarsko tematiko?

Družbenopolitičnim organizacijam RLV predlagam, da izkoristijo uvajalni seminar za to, da seznajajo nove delavce s svojimi programi in jih poskušajo takoj zainteresirati za sodelovanje. Mislim, da dosti zamudimo, ko ne pridemo človeku naproti tedaj, ko je najbolj pripravljen, da nas posluša. Razmišljamo tudi o tem, da bi izdali monografijo o rudniku - v obliki brošure, ki bi jo dobil vsak, kdor se prijavi za delo na RLV. Z njo bi sprostili določene kapacitete seminarja. Dosti materiala že obstaja, treba ga je le dopolniti, aktualizirati in nanovo urediti. To bi bila navsezadnje osebna izkaznica naše delovne organizacije, s katero bi se predstavljali bodočim delavcem.

Sekretar občinskega komiteja ZKS Velenje Franc Korun

Tovariš sekretar, pogovarjali ste se z udeleženci jesenske mladinske politične šole v Bohinju. Kakšen vtis je šola naredila na vas?

Če rečem, da je organizacija take šole pametna stvar, rečem premalo. Politično izobraževanje mladih je danes nujnost. Ta cikel pogovorov bi morali ponoviti še za večji krog mladincev. Manjše skupine pa naj bi z debatami poglobile znanje na posameznih področjih. Videl sem, da ste bili nekoliko odrezani od dnevnih informacij. Zato bi mogoče kazalo, kadar bo spet taka priloženost, organizirati nekakšen "jutranji politični pregled", da bi bili vsi informirani vsaj o najvažnejših stvareh.

Mladinci so spraševali tudi o konkretnih slabostih v velenjski občini in o njihovih povzročiteljih. Ali menite, da jim je treba s stvarnimi podatki neposredno razgrniti stanje?

Odgovor na to vprašanje je težak. Vzemiva takole; povejte isto informacijo istim ljudem, ko so enkrat skupaj, drugič pa po skupinah. Že tu informacija ne bo učinkovala enako. Prav tako ni vseeno, če pridete z istimi dejstvi pred neizkušenega ali izkušenega človeka. Važen je tudi kontekst - besedna, miselna zveza. Pa še marsikaj! Ali je po vsem tem možno govoriti o objektivnosti poročanja samo glede na en element - recimo ta, da je vest resnična? Mar ne sodi potem k objektivnosti tudi to, da povemo stvar v pravem trenutku, na pravem mestu? Resničnost oz. odkritost je sicer sama po sebi razumljiva, tako rekoč nujen pogoj, ni pa zadosten! Včasih je bolje kakšno resnico prihraniti, ker bi neobremenjenim mladim ljudem zameglila pogled na celoto.

Se vam ne zdi, da je s tem nekako tako, kot s spolno vzgojo, češ: vse stvari lahko slišiš na ulici, bolje pa je, da ti jih nekdo po resnici pove tako, da ne izniči njihove vrednosti ...?

Popolnoma se strinjam! Prav zato sodim, da naj mladi prek vključevanja v neposredno dejavnost - mladinske organizacije in ZK - spoznava jo resnico.

Takrat bodo imeli do nje delovni odnos, ki edini omogoča trezno presojo.

Mislite, da je treba prenesti osebno kritiko s partijskih forumov tudi v javna občila?

Načelno je osebna kritika dobra stvar, zaplete pa se, če jo kdo zlorabi. Za odkritostjo se velikokrat skriva zahrbtnost, za videzom demokracije - manipulacija ... Včasih je težko reči, ali izhaja taka kritika iz načelnosti in brezkompromisnosti, ki je za komunista potrebna, ali pa iz zlobe, intrige, manije blatenja in provociranja. Velikokrat se je zgodilo, da so nekoga postavili zaradi nehotenih napak - in so se mu smejali mnogi, ki bi jih bilo treba postaviti pred sodišče, a jih kritika ni našla. Iz tega sledi, da je treba biti previden, saj ni enostavno izvedeti o človeku vsega, kar bi sodbo objektiviziralo.

Predlagam, da obrneva pogovor nazaj, na organizacijsko plat. Kako boste vključili še več mladine v ZK?

Velenjska občina šteje 30 000 ljudi; 16 000 je zaposlenih. Od tega pa je 1 740 članov ZK - vsega 5,8% občanov. To seveda ni realen odnos. Prav gotovo je veliko večji odstotek takih, ki bi želeli delati v Zvezi, pa jih zaradi organizacijskih nerodnosti še nismo vključili. Lahko rečem, da je že ta vaša šola v Bohinju oblika, kako pripraviti mladino za vstop v ZK. Takih metod je treba čimveč. V velenjski občini moramo imeti vsaj še 2 000 komunistov. Debate v manjših skupinah so lahko odlična teoretična priprava. Pri zadetvati si moramo, da bodo kandidati vsaj vedeli, "za kaj gre", po sprejemu pa jih je treba stalno vključevati v družbenopolitična dogajanja in izobraževati. Navaditi jih moramo, da bodo tudi sami brali marksistično literaturo, premišljevali in se preizkušali v razpravah. Komunist mora biti bolj obveščen kot drugi, več mora vedeti, bolje in hitreje sklepati ...

Zahvaljujem se za vaše odgovore; mislim, da bo tudi ta intervju prispeval k hitrejšemu vključevanju mladine v družbeno in politično delo.

Marijana Vidmar iz PP - klas.

- Mi lahko poveš, zakaj si šla v Bohinjo?
- Misliš v politično šolo?
- Prav to mislim!
- Šla sem pač ...
- Si sama predlagala?
- Ne, ker sem v predsedstvu mladine, sem bila kar določena.
- Si se branila?
- Ne, rada sem šla.
- In kaj te je vlekel?
- Marsikaj; radovednost, pa prijetna družba ...
- In kaj birada zvedela? Saj je vse v časopisih!
- Notranjih stvari ni. Zanima me, kako je na rudniku, v občini.
- Pa kaj se ti zdi, da bi lahko bilo pri nas tako vznemirljivega, da si pripravljena žrtvovati ure in ure, samo da bi izvedela?
- Saj ne vem ... Kakšna slabost, morde tudi kaj dobrega ... Ampak ko sediš, niti ne pomisliš na to, ali boš dobil enako vrednost, kot jo vlagáš. Sediš pač in poslušáš. Menda se navadiš, pa imaš že potrebo po tem.
- Pa si kdaj poskušala izmeriti, koliko daš in koliko prejmeš?
- Saj to ne gre - kdo pa to dela? Kakorkoli že: preživeti je treba! Kdo bi pri tem preračunaval čas?
- In pri vsem tem se vendarle dobro počutiš?
- Se, seveda se.
- Povrniva se za trenutek. Omenila si slabosti in dobre stvari. Ko zveš zadnje, se nekoliko zadovoljiš, ali ne? Ob tej zadovoljivosti se zlo in dobro povežeta, izenačita; kako misliš?
- Tega vendar ne ocenjujemo tako. Vesel si, ko si pri dogodkih zraven, ne bi pa rekla, da se dogodki že samo zato nivelirajo.
- Še vedno mi ni jasno, od kod to veselje. Imaš občutek, da neke sodeluješ, da te potrebujejo?
- Tudi na tem je nekaj. Včasih pa je dovolj že samo to, da preprosto sediš med ljudmi in jih gledaš, ko se o nečem tako resno pogovarjajo.
- Torej se nekako utapljaš?
- Včasih, včasih pa tudi sama kaj hočem.
- Na primer ...
- Pač kaj spremeniti, popraviti!
- In ti je kaj takega že uspelo?
- Če že hočeš: je!
- Še malo bolj konkretno ...?
- Recimo, da mi je v šoli v Bohinju uspelo, da so me opazili, kako sem bila - čeprav med njimi - vendarle sama.

RUDAR - priloga INFORMATOR

Glasi kolektiva rudnika lignita Velenje, naslov splošne uprave: Velenje, Rudarska 6, telefon h.c. 85 020 • Za organizacijo izdajanja in urejanje skrbi služba za obveščanje • Odgovorni urednik Jelen Teodor • Naslov uredništva: Velenje, Prešernova 5 /kadrovsko-socialni sektor rudnika, soba 31/, telefon /interno/ 6-8 • Tisk: Tiskarna RLV - Velenje, Foitova 10 • Glasilo prejema jo vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja enkrat mesečno in po potrebi • Naklada: 3 750 izvodov.